

- 1) Forslag om udvidelse af antallet af bestående tjenestemandstillinger bør kun fremsættes, såfremt aldeles afgørende grunde kan fremføres, herunder at aspiranttiden for personer, der med bevillingsmyndighedernes tilslutning er antaget som aspiranter, vil udløbe i finansåret 1965-66, uden at det kan påregnes, at der til dette tidspunkt og med de nuværende normeringer vil være mulighed for fast ansættelse af de pågældende.
- 2) Forslag om bestående tjenestemandstillingers oprykning til højere lønningsklasse kan normalt ikke forventes optaget på lovforslaget, medmindre der efter gennemførelsen af lønningslovene af 7. juni 1958 er sket sådanne ændringer af pågældende stillingers arbejdsområde og karakter, at en ændring også af deres lønmæssige placering må anses for velmotiveret.
- 3) Forslag om oprettelse af stillinger, der fortrinsvis eller udelukkende har til formål at forbedre advancementsforholdene for en tjenestemandsgroupe, kan ikke optages.“

Ved fremsættelsen af lovforslaget påpegede *finansministeren*, at en væsentlig del af de nye stillinger ikke medførte nogen forøgelse af det samlede antal tjenestemandstillinger, idet der forudsættes nedlagt et tilsvarende antal stillinger i bundklasserne. På visse områder var der dog tale om en reel udvidelse af tjenestemandsgruppen. Dette gjaldt således for undervisningsområdet, hvor de senere års udbygning er fortsat ved oprettelse af en række professorater og afdelingslederstillinger ved de højere læreanstalter samt ved forøgelse af antallet af lærerstillinger ved de forskellige skoler. Som led i en påkrævet udvidelse af politistyrken, hvis arbejdsopgaver er i fortsat vækst, foresloges der for finansåret 1965-66 en forøgelse af normativet med 200 mand. Endvidere nævnte ministeren, at der som følge af udbygningen af statens hospitaler regnedes med en udvidelse af læge- og sygeplejerskenormeringerne.

Ligesom i de tidligere år havde samtlige fra de forskellige ministerier indkomne forslag været forelagt lønningsrådet, og det foreliggende lovforslag var i overensstemmelse med rådets udtalelser over for finansministeriet.

Merudgiften ved normeringslovforslaget var — som det forelå ved fremsættelsen — beregnet til ca. 11 mill. kr., hvoraf ca. 8 mill. kr. skyldtes udvidelsen af antallet af tjenestemandstillinger.

Under sagens behandling i lønningsudvalget stillede finansministeren en række ændringsforslag, som alle blev tiltrådt af udval-